

عنوان مقاله:

جایگاه سیستم های اعلام حریق در کاهش خسارات ناشی از حریق (مطالعه موردی: شهروندان گرگان)

محل انتشار:

دومین همایش ملی آتش نشانی و ایمنی شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

هادی غلامی - مدیر آموزش، سازمان آتش نشانی و خدمات ایمنی شهرداری گرگان

خلاصه مقاله:

آتش سوزی یکی از قدیمی ترین بلایایی است که می تواند در زمانی کوتاه، دارایی و سلامتی افراد را به خطر اندازد آتش سوزی در صورتی که به موقع مهار نشود، موجب خسارات زیادی می گردد [1] از ابتدای تاریخ هنگامی که مردم به سرعت از وقوع آتش سوزی مطلع شده اند توانسته اند بهتر و موثرتر آتش سوزی را کنترل کنند. بنابراین در هنگام بروز آتش سوزی همواره اولین واکنش منطقی، مطلع ساختن ساکنین نزدیک به محل و یا در مورد گسترده تر، گروه آتش نشانی بوده است. این اطلاع رسانی در برخی شهرها با به صدا درآوردن زنگ و یا ناقوس عمومی و یا سوت کارخانه ها صورت می گرفت. اما این نوع روشها همیشه این اشکال را داشت که افراد محل و یا گروه آتش نشانی از محل آتش سوزی مطلع نمی شدند اما بعد از اختراع تلگراف که در اوایل سال 1840 میلادی توسط ساموئل مورس انجام شد، سیستم دقیق تر و سریع تری در اختیار آتش نشانیان قرار گرفت. اولین سنسور الکتریکی آتش که به صورت تجاری وارد بازار گردید توسط ویلیام واتکینز در اوایل سال 1870 طراحی شد. پس از سال 1871 کمپانی های متعددی در زمینه سیستم های اعلام حریق ایجاد شدند که این سیستم ها را علاوه بر مکان های دولتی و رسمی در خانه ها و مکان های تجاری نیز نصب کرده و به مرور سیستم اعلام سرقت نیز به این سیستم ها افزوده شد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/690383>

